

Sobota 19. novembra 2016

Text: Ž 115, 3 – 8

³Ale náš Boh je v nebesiach, robí všetko, čo sa Mu páči. ⁴Ich modly sú striebro a zlato, dielo ľudských rúk. ⁵Ústa majú - nevravia; oči majú - nevidia; ⁶uši majú - nepočujú; nos majú - nevoňajú; ⁷ruky majú - nehmatajú; nohy majú - nechodia; svojím hrdlom nevolajú. ⁸Tí, čo ich zhotovili, budú im podobní, i každý, kto v nich dúfa.

Piesne: ES č. 272, 354

Zamyslenie nad Božím slovom:

Po prečítaní týchto veršov mi napadlo známe príslovie, ktorého tvary sa v priebehu jeho tradovania menili. Ide o príslovie „aký pán, taký krám“ alebo „aký cisár, taký pisár“, alebo „aký kráľ, taký kraj“, či dokonca variácia „aký pán, taký chrám“. Kde je spojitosť medzi týmto príslovím a prečítanými slovami 115. žalmu? Žalmista v jednom verši pomocou dvoch slovies dokáže opísať vládu Hospodina – je to Ten, ktorý je v nebesiach a koná. No zároveň nám žalmista podáva aj opis pohanských bohov – modiel alebo – slovami Kralickej Biblie – *trapidiel*, teda tých, ktorí trápia iných. Opisuje ich veľmi jednoducho a jasne: sú to tí, ktorí majú ľudské orgány – oči, uši, nos, ruky, nohy a hrdlo, ale nedokážu, nemôžu ich používať. Sú bezmocní. Neschopní. Sú dielom ľudských rúk. A pokojne môžeme povedať, že takíto bohovia, takéto ľudské modly, len trápia iných. A všetci tí, ktorí ich zhotovili, budú im podobní, aj každý, kto v takéto ľudské modly dúfa. A práve na tomto mieste platí: aký pán, taký krám. Ak sa budeme vo svojom živote spoliehať na modly utvorené týmto svetom, ľudskými, ba možno aj práve tými našimi rukami, dopadneme rovnako: zahynieme, budeme rýchlo nahradení niekým iným. My vieme, že Boh na počiatku stvoril človeka na svoj obraz, ale rovnako vieme, že nám dal slobodnú vôľu rozhodnúť sa, či Ho prijmem za svojho Stvoriteľa a budeme uctievať len Jeho, alebo či toto všetko poprieme, odvrátíme sa od svojho Stvoriteľa a budeme uctievať rôzne modly. Napriek tomu, že náš Boh nie je hmatateľný, predsa sa nám dal poznať vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. Napriek tomu, že nemá ústa, oči, uši, nos, ruky či nohy, neznamená to, že nevidí, nepočuje či nechodí. Veď s pomocou Ducha Svätého smieme Pána Boha poznať aj ako Toho, ktorý hovorí k nám, svojmu ľudu, ktorý vidí, čo Jeho ľud robí, ktorý počuje naše modlitby, ktorý každodenne drží nad nami svoju ochrannú ruku a chodí s nami po všetkých našich cestách. Je na nás, komu budeme slúžiť, na koho budeme skladať svoju nádej. Amen.

Modlitba:

„Požehnaný je muž, ktorý dúfa v Hospodina, ktorého nádejou je Hospodin. Bude ako strom zasadený pri vode, zapustí korene pri potoku, nebojí sa, že príde horúčava; lístie mu ostáva zelené, ani v suchých rokoch nemá starosti a neprestajne rodí ovocie.“ (Jer 17, 7 – 8) Amen.
Mgr. Anna Debnárová, duchovná správkyňa v Teologickom domove ECAV pri EBF UK (BAS)